Dosarul nr. 2-17181/2024

2-24147250-12-2-23122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reclamantului Ion *****
Avocatul reclamantului Denis Lesnic
Reprezentantul pârâtului Teodora Ivan Busuioc

examinând în şedinţă publică cauza civilă intentată la cererea depusă de ***** Ion către Ministerul Justiției și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 16.12.2024, ***** Ion a depus acțiune în instanța de judecată către Ministerul Justiției și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, la 02 iulie 2023, agentul constatator din cadru Inspectoratului Național de Securitate Publică - Ursu Adrian, a întocmit în privința lui ***** Ion procesul verbal cu privire la contravenție ***** din 02 iulie 2023, în temeiul cărora ***** Ion a fost tras la răspundere și sancționat pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională cu amendă în mărime de 24 UC + 30 UC: 1200 + 1500 lei.

Nefiind comunicată lui ***** Ion decizia de sancționare, INSP a purces la executarea silită a deciziei sale. în acest sens, prin încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării ***** a fost aplicată interdicția și indisponibilizate sumele bănești aflate la conturile lui *****Ion și fiindu-i blocate toate mijloacele financiare pe care le deține.

Aflând despre faptul că pe conturile sale bancare a fost pus sechestru de către un executor judecătoresc, *****Ion a depus o contestație împotriva deciziei de sancționare a

agentului constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024 s-a admis contestația depusă de către ***** Ion și s-a încetat procesul contravențional pornit în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator ***** din 02 iulie 2023, în temeiul cărora ***** Ion a fost tras la răspundere și sancționat pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 228 alin. (7) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, pe motiv de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 martie 2024 a declarat recurs agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Prin Decizia nr. 4r-1967/24 din 2 octombrie 2024 Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a respins ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări, Recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 martie 2024.

Având în vedere că procesul-verbal și decizia de sancționare întocmite de agentul constatator au fost anulate ca fiind nule de către Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, și că această soluție a fost menținută definitiv de Curtea de Apel Chișinău, se confirmă caracterul nefondat al sancțiunii aplicate. în baza circumstanțelor acestui caz, se poate concluziona că ***** Ion este îndreptățit să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea sa la răspundere contravențională nelegală, reieșind din considerațiunile ce succed.

La 02 iulie 2023, Reclamantul ***** Ion se deplasa cu automobilul spre domiciliu după ce primise un tratament intravenos la Spitalul de Urgență, destinat scăderii tensiunii arteriale și a nivelului glicemiei. Atragem în acest sens atenția că Reclamantul suferă de diabet zaharat de tip II de aproximativ 20 de ani.

Pe parcursul deplasării sale spre domiciliu, a fost contactat telefonic de către soția sa, care l-a informat că în farmacia situată la intersecția străzii Ion Creangă cu *****, se află în vânzare un medicament denumit Ozimpic. Conform informațiilor primite, acest preparat medicamentos contribuie la scăderea nivelului glicemiei din sânge și ajută la reglarea echilibrului electrolitic din organism.

Staționarea automobilului s-a realizat dintr-o necesitate extremă, având în vedere că medicamentul căutat Ozimpic, este dificil de găsit și se epuizează rapid din stoc, datorită beneficiilor semnificative pe care le aduce persoanelor grav afectate de diabet, s-a văzut nevoit să parcheze mașina cât mai aproape de farmacie, ocupând doar un metru din carosabil, pentru a nu crea impedimente majore altor participanți în trafic. Totodată, a activat luminile de avarie și I a. lăsat vizibil numărul său de contact pe parbriz, înainte de a intra în farmacie. În farmacie farmacista a verificat în sistem dozajele disponibile ale medicamentului Ozimpic și i-a comunicat că în stoc era doar varianta del ml, în timp ce el avea nevoie de doza de 0,5 ml. Din acest motiv, el a decis să nu cumpere Ozimpic în acel moment. în schimb, a achiziționat valeriană, deoarece se simțea foarte rău din motivul căldurii de afară. De asemenea, a convenit cu farmacista să consulte medicul

endocrinolog și i-a rugat să-i rezerve medicamentul până a doua zi, neriscând achiziționarea acestuia din cauza prețului ridicat.

După ce a revenit în mașină, și-a administrat patru pastile de valeriană și a observat un polițist/, aflat pe partea opusă a carosabilului, care se îndrepta spre el, filmându-l cu telefonul mobil. A ieșit din mașină și a încercat să-i explice polițistului că staționarea a fost de scurtă durată, fiind permisă de Regulamentul circulației rutiere în caz de extremă necesitate. Pentru a susține cele spuse, i-a arătat bonul de la farmacie și i-a propus să meargă împreună în farmacie pentru a se convinge că staționarea s-a făcut din motive de sănătate. De asemenea, i-a explicat că nu a găsit un loc de parcare liber, deoarece parcarea era ocupată de vânzători ambulanți și alte vehicule care staționau pentru perioade lungi de timp.

În ciuda explicațiilor oferite, atitudinea polițistului a fost necorespunzătoare cerințelor impuse de statutul său. Acțiunile polițiștilor Ursu Andrian și Cristiuc Serghei au fost grosolane și brutale. în ciuda insistenței domnului ***** ca aceștia să se legitimeze, polițiștii însă, i-au refuzat, continuând să-l filmeze ostentativ și făcând acest lucru cu intenția evidentă de intimidare psihologică, în special inspectorul principal Cristiuc Serghei.

Indică că reclamantul a aflat numele polițiștilor mai târziu, după ce la data de 05.07.2023 a contestat procesul-verbal contravențional și a primit un răspuns oficial (nr. *****in 04.08.2023) din partea Inspectoratului General al Poliției (Direcția Inspectare Efectiv), semnată de comisarul-șef Eugeniu Pitereschi.

Conținutul răspunsului, primit în urma contestației și a solicitării procesului-verbal contravențional, a relevat faptul că s-au constatat încălcări în acțiunile polițiștilor. Printre acestea, cea mai gravă a fost neutilizarea camerelor de corp în timpul intervenției, cu care polițiștii erau dotați în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 441/2022. Ca urmare, s-a propus aplicarea unor măsuri disciplinare, însă domnului ***** nu i-a fost prezentată copia procesului-verbal contravențional întocmit de polițiști, ceea ce i-a îngrădit dreptul de a-l contesta în mod corespunzător.

Răspunsul primit nu l-a satisfăcut, considerându-l vag și neclar în ceea ce privește tragerea la răspundere a polițiștilor, în comparație cu atitudinea inechitabilă și abuzul emoțional la care a fost supus. Polițiștii au acționat ostentativ, filmându-l în mod provocator, adoptând un ton agresiv și refuzând să se legitimeze. în plus, au căutat motive suplimentare pentru a-l sancționa, cum ar fi prezența perdelelor anti-soare la geamurile automobilului. De asemenea, domnul ***** a fost tratat grosolan, polițistul adresându-i replica „la-ți labele de pe mașina mea”.

În plus, polițiștii au refuzat să îi prezinte procesul-verbal întocmit de inspectorul Ursu Adrian, sub dictarea inspectorului principal Cristiuc Serghei. La un moment dat, procesul-verbal i-a fost smuls din mâini, iar cei doi polițiști au urcat în mașină și au plecat cu viteză. în timpul acestui incident, permisul de conducere și pașaportul tehnic au căzut de pe mașină, fără ca polițiștii să intervină.

Această serie de abuzuri și lipsa de transparență în procesul de sancționare l-au lăsat pe ***** profund nemulțumit și frustrat de răspunsul autorităților.

La data de 28.08.2023, sub numărul *****, ***** a înaintat o solicitare către:

Comisarul General al Poliției, cerând acces la procesul-verbal întocmit în data de 02.07.2023. După un timp, a primit un răspuns în care era informat că, la data de 04.08.2023, fusese informat cu privire la măsurile întreprinse împotriva celor doi polițiști. În răspuns se menționa că, în cazul unui dezacord, actul administrativ putea fi contestat în termen de 30 de zile la Inspectoratul General al Poliției, cu sediul pe strada Tiraspol 11/1, municipiul Chișinău. Cu toate acestea, nu i-a fost prezentat procesul-verbal solicitat.

La data de 18.12.2023, printr-o încheiere emisă de executorul judecătoresc Jidovanu Dorin, i-au fost aplicate măsuri de asigurare asupra contului bancar deținut, pentru executarea silită a procesului-verbal din 02.07.2023. Aceasta, a avut ca scop încasarea sumei de 3 755 de lei, reprezentând amenda aplicată de cei doi polițiști. Măsura a fost impusă pe unicul său cont de surse financiare, reprezentând pensia pentru limită de vârstă.

Ulterior, la data de 27 decembrie 2023, ***** s-a adresat personal la șeful Direcției Patrulare Centru cu o cerere pentru solicitarea unei copii a procesului-verbal contravențional. La data de 28 decembrie 2023, a primit de la Inspectoratul Național de Securitate Publică o scrisoare prin care era informat că contestația sa împotriva deciziei agentului Ursu Andrian a fost trimisă spre examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Ulterior, procesul judiciar a avut loc la 27 martie 2024, iar ***** a obținut câștig de cauză. Judecătorul a adoptat o hotărâre în favoarea sa, dispunând încetarea procesului contravențional inițiat în baza procesului-verbal întocmit de agentul constatator ***** din 02.07.2023, pe motiv de nulitate a acestuia, circumstanțe care au fost excluse anterior la Capitolului I.

Potrivit prevederilor art.13 alin. (1) Legii nr.1545, repararea prejudiciului specificația art.7 lit.a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decît instanța de judecată se repară de către aceste organe.

La caz, se mai reține și prevederile inserate la art. 12 alin.f[1]) Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, care statuează că, Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu pct. 3 Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General de Poliție, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare și control al Poliției, cu statut de persoană juridică de drept public, având competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit și potrivit pct. 5 a aceluiași act normativ finanțarea și asigurarea tehnico materială a activității Inspectoratului se efectuează din contul și în limitele alocațiilor aprobate anual în bugetul de stat și din alte surse neinterzise de lege.

La fel, în temeiul pct. 8 din Regulamentul menționat, una din funcțiile de bază a Inspectoratul este consolidarea capacităților manageriale ale subdiviziunilor Poliției prin monitorizarea respectării legislației, implementării politicilor elaborate de către Ministerul Afacerilor Interne și controlul modului de aplicare a acestora de către toate structurile din subordine în domeniile lor de responsabilitate, precum și controlul modului de distribuire și utilizare a resurselor administrative, umane, financiare și logistice, iar conform pct. 9 din același Regulament, în domeniul organizării activității Poliției Inspectoratul asigură gestionarea alocațiilor bugetare; și, administrarea patrimoniului public în conformitate cu principiile bunei guvernări.

Punctul 19 din Regulament stabilește că Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale-entități ale Poliției, de competență teritorială-corespunzător împărțirii administrativ teritoriale, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului, care sînt amplasate și își desfășoară activitatea pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, iar pct. 20 că, în municipiul Chișinău se organizează și funcționează direcții de poliție, care au în subordine inspectorate de poliție. în municipii și raioane se organizează și funcționează inspectorate de poliție subordonate Inspectoratului, care se creează corespunzător organizării administrativ-teritoriale, în funcție de întinderea teritoriului, numărul populației și importanța obiectivelor economice și sociale.

Conform pct. 24 din Regulament, între subdiviziunile Inspectoratului se stabilesc relații de subordonare și de cooperare. Relațiile de subordonare reflectă transmiterea sarcinilor și raportarea modului de realizare a acestora pe poziție ierarhică.

Conform art. 384 alin.(2) lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Analizând normele legale citate în coroborare se constată că subiect responsabil de repararea prejudiciului cauzat reclamantului, în prezentul caz este Ministerul Justiției, or intentarea procesului contravențional în privința reclamantului și întocmirea proceselor - verbale contravenționale de către agenții constatatori al Inspectoratului Național de Securitate Publică, structura din cadrul Inspectoratului General al Poliției

Astfel, unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și pe cont trezorerial este Inspectoratul General de Poliție, ultimul, dispunând de autonomie financiară și managerială, asigură gestionarea alocațiilor bugetare, conchidem că responsabil de despăgubirea reclamantului este anume acesta.

Conform art. 381 alin. (1) Cod contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Conform art. 383 alin. (3) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărîre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Conform art. 19 alin. (1) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept

al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial, și nepatrimonial cauzat astfel. Totodată, conform alin. (3) al aceluiași articol, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții, în cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art. 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul- la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Conform hotărârii CtEDO din 01 februarie 2015, cauza Ziliberberg c. Moldovei, s-a reiterat caracterul penal al contravențiilor. La examinarea unei cauze contravenționale, agentul statului trebuie să aplice standardele procesului penal și să respecte exigențele dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din conținutul art. 6 alin. (2) CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune este p rezumată nevinovată până ce nevinovăția sa va fi legal stabilită.

În principal, soluția de anulare s-a bazat pe următoarele principale argumente: agentul constatator a încălcat obligația de a comunica lui Vrâncean Ion decizia de sancționare, trecând direct la punerea în executare a acesteia. A încadra în mod arbitrar pretinsele acțiuni ale lui Vrâncean Ion în baza art. 228 alin. (7) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova. Agentul constatator nu a audiat și consemnat explicațiile lui Vrâncean Ion, nu a utilizat în modul și ordinea prevăzută de lege mijloace tehnice de documentare sau alte mijloace de probă în vederea administrării probelor în vederea stabilirii corecte, obiective și complete a circumstanțelor importante pentru constatarea faptei și examinarea cauzei contravenționale. Agentul constatator a audiat în mod ilegal colegul său, agent constatator, în vederea documentării cauzei și învinuirea arbitrară a lui ***** Ion. Agentul constatator a aplicat abuziv o pedeapsă în afara limitelor prevăzute de lege. Agentul constatator a încălcat procedura de constatare a faptei contravenționale și de examinare a cauzei contravenționale și a admis în procesul contravențional erori procedurale care au încălcat drepturile fundamentale ale lui ***** Ion în privința căreia a fost pornit abuziv procesul contravențional

Astfel, în cauză devin incidente dispozițiile art. 441 alin. (2) Cod contravențional, potrivit cărora încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

Prin urmare, în ordinea procedurii civile prezente, nu este necesar din nou să fie examinate aspectele privind constatarea lezării dreptului la prezumția nevinovăției prin întocmirea neîntemeiată și nelegitimă a procesului-verbal cu privire la contravenție ***** din 02 iulie 2023, or, aceste aspecte au fost constatate prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani nr. 5r-106/2024 din 26 martie 2024, care a examinat contestația asupra procesului-verbal și a deciziei de sancționare, și nu este necesar și nici nu pot fi constate în procedură civilă. Instanța de drept comun, în procedura contencioasă urmează să examineze doar pretențiile reclamantului privind compensarea prejudiciului moral.

Prin urmare, reclamantul a fost repus în drepturi prin anularea procesului-verbal de contravenție, urmând să fie repus și în drepturile civile de reparare a prejudiciilor

Din sensul art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul de a cere-despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în cazul în care prin hotărârea judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor autorităților competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, (1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. (2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești. Potrivit art. 13 alin. (1). din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată-se repară de către aceste organe.

În conformitate cu prevederile art. 2036 alin. (1)-(2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii său la bunurile dobândite prin lege, viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral, suferințelor psihice sau fizice suportate o exercită persoana vătămată, din acest considerent în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta urmează să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni, inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale, psihice sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit un prejudiciu, inclusiv reclamantul ***** Ion, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral,

ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Totodată, atrage atenția că însuși faptul întocmirii în privința acestuia a procesului-verbal contravențional, aplicarea sancțiunii contravenționale, cu anularea ulterioară a acestor acte, demonstrează atentarea la drepturile personale nepatrimoniale ale reclamantului. Deci, nu este necesar neapărat de fi prezentate confirmări medicale sau de altfel.

Cu toate acestea, luând în considerațiune circumstanțele faptice în care a fost implicat ***** Ion, expuse în primul capitol al prezentei cereri, reclamantul s-a adresat către BIEJ „Bulgaru Ala", solicitând o investigație psihologică. Acesta a menționat interacțiunea sa traumatizantă cii organele poliției, descriind cum abordarea agresivă și nerespectuoasă a poliției a generat în el o stare continuă de anxietate și frustrare.

În urma analizei materialelor anexate la cerere, expertul a întocmit Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 110 din 31 octombrie 2024.

O primă concluzie a expertului, analizând materialele anexate a cerere, a fost că ***** Ion a parcurs un proces complex și de lungă durată în încercarea de a contesta un proces verbal- considerat de el ca fiind ilegal.

Reclamantul ***** Ion a fost sancționat pentru o contravenție, dar a contestat procesul- verbal, considerând că acesta a fost întocmit în mod eronat. Acesta a specificat că fapta contravențională a fost exagerată, ceea ce a dus la o serie de acțiuni legale și administrativă. Reclamantul a înaintat diverse solicitări și contestații către instituții competente, inclusiv Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne. Aceste demersuri au inclus cereri de acces la documente și informări despre procesul verbal, evidențiind dorința sa de a înțelegeai a corecta situația. Răspunsurile primite de la autorități au variat, dar, în final, majoritatea solicitărilor Reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate. Această a accentuat sentimentul de nejustificare și lipsă de control asupra situației. În urma contestației sale, instanța a admis plângerea lui ***** Ion, declarând procesul-verbal cu privire la contravenție ca fiind nul.

Pe parcursul întregului proces, ***** Ion a fost supus unei presiuni psihologice considerabile, generate de interacțiunile cu autoritățile și de incertitudinea legată de situația sa juridică. Aceasta a fost accentuată de sechestrul impus pe contul său salarial, ceea ce a afectatei mai mult starea sa emoțională. în concluzie, analiza materialelor dosarului evidențiază complexitatea și dificultatea situației în care se află cetățeanul ***** Ion. Acest caz ilustrează nu doar provocările administrative cu care s-a confruntat, dar și impactul profund asupra sănătății sale mentale.

În urma discuțiilor purtate cu domnul ***** Ion, expertul a constatat că acesta se află într-o stare de disconfort emoțional și psihologic, profund influențată de evenimentele recente. Reclamantul a relatat o experiență traumatizantă, caracterizată prin umilință și tratament inechitabil din partea autorităților, ceea ce a generat un sentiment de nesiguranță și de indignare față de organele de aplicare a legii. Expertul a observat că domnul ***** 'Ion manifestă simptome de anxietate și stres, inclusiv insomnie și nervozitate, care persistă de la incidentul în care a fost implicat.

Din perspectiva expertului, evenimentele descrise de ***** Ion subliniază impactul negativ pe care comportamentul necorespunzător al agenților de poliție îl poate avea

asupra stării psihologice a unui individ. Această experiență a afectat nu doar sănătatea sa fizică, ci și integritatea sa emoțională, generând un sentiment de nedreptate și dezamăgire față de sistemul de justiție.

Urmare a testării lui ***** Ion, expertul a concluzionat că acesta trăiește un nivel semnificativ de stres prihologic și fizic, rezultat din evenimentele priho-traumante la care a fost supus. Această acumulare de simptome indică faptul că reclamantul se confruntă cu o reacție puternică la stres, care afectează nu doar starea sa de sănătate, ci și calitatea vieții de zi cu zi.

Prevalența simptomelor fizice, cum ar fi durerile de cap, lipsa poftei de mâncare și înțepăturile în inimă, sugerează o manifestare somatică a stresului emoțional, evidențiind interconexiunea dintre sănătatea mentală și cea fizică. Simptomele psihologice, inclusiv anxietatea, nervozitatea și confuzia, denotă o stare de neliniște și dificultate în gestionarea emoțiilor, ceea ce poate duce la o deteriorare a funcționării cotidiene. De asemenea, simptomele comportamentale, precum iritabilitatea și excesul de țigări, indică încercări mal adaptive de a face față stresului, ceea ce poate agrava și mai mult starea să generală de sănătate.

Suplimentar, în lumina rezultatelor testului de autoapreciere după Spielberger, expertul a constatat că ***** Ion prezintă un nivel ridicat de anxietate reactivă și personală, cu scoruri de 68 puncte și, respectiv, 69 puncte dintr-un maxim de 80. Aceste rezultate depășesc semnificativ nivelul maxim de referință de 44 puncte, indicând prezența unei anxietăți accentuate, ce poate fi atribuită evenimentelor psiho-traumatizante la care a fost supus. Anxietatea reactivă, ca răspuns emoțional la stres, sugerează că domnul ***** experimentează o stare de neliniște și încordare în contextul situațiilor percepute ca fiind amenințătoare. Această reacție emoțională intensificată poate influența negativ capacitatea sa de a face față provocărilor cotidiene și poate genera o spirală de disconfort psihic, cu repercusiuni asupra stării sale de sănătate mentală și fizică. De asemenea, nivelul ridicat de anxietate personală indică o predispoziție generalizată a domnului ***** de a percepe diverse situații ca fiind amenințătoare, ceea ce poate duce la; o reactivare constantă a stării sale de anxietate. Acest aspect evidențiază nevoia de a aborda, și gestiona nu doar reacțiile la evenimente specifice, ci și trăsăturile sale personale care contribuie la percepția sa asupra realității.

În urma analizei rezultatelor testului Smishek, expertul a constatat că ***** Ion sugerează p personalitate meticuloasă și organizată, dar și o tendință puternică de a experimenta emoții intense, în concluzie, aceste rezultate sugerează că domnul ***** Ion poate avea dificultăți în gestionarea emoțiilor și a relațiilor interumane ca urmare a incidentului traumatizant.

Urmare a răspunsurilor oferite pe marginea itemilor chestionarului, ***** Ion a demonstrat o serie de trăsături și strategii de coping care reflectă dificultăți semnificative în gestionarea stresului, în special în contextul evenimentului traumatizant prin care a trecut. Incapacitatea de a tolera stresul, sugerează o reacție puternică la stres, indicând faptul că ***** se simte copleșit în fața provocărilor.

În baza celor constatate în cuprinsul Raportului de expertiză, a fost formulată concluzia potrivit căreia ***** Ion urmare a evenimentelor psiho-traumatizante acestea

fiind următoarele: anxietate, tulburări de somn, emotivitate scăzută, izolare socială, sentimente de neputință.

Potrivit articolul 8 din CEDO prevede că, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora

Reieșind din articolul 13 din CEDO stabilește că, orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale, chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Obiectivele acestui articol sunt de a oferi un mijloc prin care presoarei pot obține compensații la nivel național pentru încălcarea drepturilor lor prevăzute de Convenție înainte de a pune în mișcare mecanismele internaționale de înaintare a plângerilor la Curtea de la Strasbourg.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere, principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, considerăm că Ministerului Justiției și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne urmează să compenseze prejudiciul moral cauzat Reclamantului ***** Ion în mărime de 300 000 lei care reprezintă o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă ultimului.

Reclamantul ***** Ion a încheiat contractul de asistență nr. 387 din 18.11.2024 cu Cabinetul Avocatului „Denis Lesnic” pentru prestarea serviciilor de asistență juridică în legătură cu reprezentarea intereselor reclamantului în instanța de fond, remunerația pentru asistența juridică fiind de 8000 lei. Cheltuielile suportate au fost reale, necesare și rezonabile, conforme practicilor și recomandărilor în domeniu.

Astfel, Reclamantul Vrîncean Ion a achitat onorariul stabilit de 8000 lei, fapt demonstrat prin Bonul de plată nr. 805099.

Solicită partea reclamantă ***** Ion:

- încasarea în mod solidar din contul Ministerului Justiției și al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Ion ***** suma de 300 000 (trei sute mii) lei în calitate de prejudiciu moral;

- încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 15000 (cincisprezece mii) lei.

La 12.03.2025, partea reclamantă a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cerere de concretizare.

Solicită partea reclamantă ***** Ion:

- încasarea în mod solidar din contul Ministerului Justiției și al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Ion ***** suma de 300 000 (trei sute mii) lei în calitate de prejudiciu moral;

- încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 15000 (cincisprezece mii) lei.

La 04.03.2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din partea pârâtului Inspectoratul General al Poliției, a parvenit referința pe marginea

cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 69-79).

La 26.02.2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din partea pârâtului Ministerul Justiției, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 80-83).

În ședința de judecată reclamantul ***** Ion și avocatul reclamantului Lesnic Denis, au susținut cererea de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Teodora Ivan Busuioc, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanţei de judecată:

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă probele administrate, judecătorul ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de ***** Ion către Ministerul Justiției și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (3) Codul de procedură civilă, dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Conform prevederilor art. 118 alin.(1),(3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

La examinarea cererii de chemare în judecată, judecătorul reține următoarele circumstanțe de fapt.

Potrivit materialului probatoriu administrat, se atestă că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 02.07.2023, ***** Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea convenției prevăzute de art. art. 228 alin. (7), 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă 54 unități convenționale și 6 puncte de penalizare. Potrivit procesului-verbal, se atestă că partea reclamantă a refuzat să semneze actul de dispoziție întocmit de agentul constatator.

Prin încheierea executorului judecătoresc privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 18.12.2023, s-a aplicat interdicție și s-a indisponibilizat suma urmărită încasarea sumei de 2700 MDL amendă 287, 240 și cheltuieli de executare de 1 055 lei (total 3755 lei) aflate la conturile deținute de către debitorul și ***** Ion în instituția bancară/financiară.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.03.2024, s-a admis contestația înaintată de către ***** Ion. S-a încetat procesul contravențional pornit în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator ***** din 02 iulie 2023, în temeiul cărora ***** Ion a fost tras la răspundere și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (7) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova – pe motiv de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 02.10.2024, recursul declarat de agentul constatator INSP al IGP MAI, Ursu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 martie 2024, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui ***** Ion în comiterea contravențiilor prevăzute de art. art. 228 al. (7) și 240 alin. (1) Cod Contravențional, s-a respins ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Prin raportul de expertiză din 31.10.2024, s-a conluzionat:

1. Cet. ***** Ion a.n. ***** prezintă următoarele particularități individual-psihologice: dezvoltat intelectual, realist, nu tolerează lipsa de sens, orientat spre soluții, empatic, gânditor critic, cooperant, perseverent, orientat spre atingerea obiectivelor, adaptabil, cu un puternic simț al eticii.

2. Cet. ***** Ion a.n. *****, urmare a evenimentelor psiho-traumatizante a dezvoltat mai multe suferințe, urmare a evenimentului psiho-traumatizant, acestea fiind următoarele:

- Anxietate: Manifestată prin stări de neliniște și teamă constantă, afectând calitatea vieții.
- Tulburări de somn: Dificultăți în a adormi sau a menține somnul, ceea ce duce la o stare de oboseală accentuată.
- Emotivitate crescută: Reacții intense la stimuli emoționali, care include iritabilitatea.
- Izolare socială: Tendința de a se retrage din relațiile sociale, evitând interacțiunile cu cei din jur.
- Sentimente de neputință: O percepție negativă asupra propriei capacități de a face față provocărilor și dificultăților.

3. Rezultând din însușirile de personalitate ale cetățeanului ***** Ion, născut la

***** (personalitate sensibilă și corectă), a sistemului de valori terminale și instrumentale lezat, a suferințelor psihologice dezvoltate ca urmare a abordării brutale din partea organelor de poliție și sancționarea contravențională nejustificată prin emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator ***** din 02.07.2023, expertul apreciază nivelul de prejudiciere morală al domnului ***** cu grad de severitate moderat. Această evaluare se bazează pe următoarele considerații:

- Emoții de intensitate moderată: Domnul ***** a experimentat stări de anxietate și tristețe, însă aceste emoții sunt controlabile și nu afectează semnificativ funcționarea sa zilnică. - Autolimitare în timp: Suferințele psihologice manifestate tind să se diminueze treptat, fără a genera consecințe esențiale pe termen lung.

- Impact asupra funcțiilor fizice și psihice: Deși a existat o afectare temporară a stării sale mentale, aceasta nu s-a tradus în deteriorări semnificative ale capacităților fizice. În concluzie, prejudiciul moral suferit de cetățeanul ***** Ion se încadrează în categoria severității moderate, evidențiind că, deși a fost afectat emoțional, efectele negative nu sunt atât de severe, încât să conducă la dereglări mentale sau patologii psihosomatice pe termen lung.

Conform art. 3 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

Conform art. 6 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinței de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărârii cu privire la anularea

arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Conform art. 7 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

În cazurile menţionate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie:

e) sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică.

Conform art. 10 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

Dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Conform art. 11 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

(1) Mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvârşire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată;

c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată;

e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice;

g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.

Conform art. 13 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

(1) Repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.

(2) Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

(3) Pensia şi indemnizaţia prevăzute la art. 7 lit. b) se compensează din bugetul asigurărilor sociale de stat prin intermediul organului teritorial de la locul de trai al persoanei fizice.

(4) Averea specificată la art. 7 lit. c) se restituie de către organul la care se află această avere. Expedierea sau transportarea averii se efectuează din contul acestui organ.

(5) În cazul imposibilităţii de a restitui în natură averea specificată la art. 7 lit. c) din motiv că aceasta este vîndută, valoarea ei se achită de la bugetul de stat. Valoarea averii distruse, pierdute sau deteriorate se repară din contul organului care a distrus-o, a pierdut-o sau a deteriorat-o. Valoarea averii se evaluează conform preţurilor de piaţă la data la care se emite hotărîrea privind repararea prejudiciului.

Conform art. 2007 Cod civil,

(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea;

b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității;

c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la:

– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia;

– pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

(2) Statul se exonerează de răspundere în cazul când persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ.

Conform art. 2036 Cod civil,

(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparația prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de

lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Conform art. 2037 Cod civil,

(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

La caz, analizând probele anexate, instanța reține că prin procesul-verbal nr. ***** din 02.07.2023, reclamantul ***** Ion a fost sancționat contravențional în temeiul art. 228 alin. (7) și art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă de 54 unități convenționale.

Instanța constată că, ilegalitatea acțiunilor organelor de poliție a fost confirmată definitiv prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26.03.2024, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 4r-1967/24 din 02.10.2024, care a dispus încetarea procesului contravențional pe motiv de nulitate a procesului-verbal.

Instanța reține că, decizia definitivă confirmă caracterul ilegal al tragerii la răspundere contravențională, constituind temeiul juridic pentru repararea prejudiciului.

Totodată, instanța examinând raportul de expertiză psihologică nr. 110 din 31.10.2024, reține că reclamantul a suferit un prejudiciu moral de severitate moderată, manifestat prin anxietate cu nivel ridicat, tulburări de somn persistente, emotivitate crescută cu episoade de iritabilitate, tendințe de izolare socială și sentimente de neputință. La fel, expertul a constatat că aceste suferințe psihologice sunt consecința directă a tratamentului aplicat de agenții constatatori și a procedurii de sancționare, și blocarea mijloacelor financiare care reprezintă unica sursă de venit pensia pentru limită de vârstă.

În context, aplicând prevederile art. 2036 alin. (1) și (3) Cod civil coroborate cu art. 2037 alin. (1)-(3) Cod civil, instanța apreciază că reclamantul este îndreptățit la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională.

Cu privire la cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral, instanța, aplicând criteriile prevăzute de art. 2037 Cod civil, în coroborare cu art. 11 alin. (1) lit. a)–h) din Legea nr. 1545 din 25.02.1998, reține că întinderea reparației trebuie determinată în funcție de gravitatea atingerii aduse drepturilor personale nepatrimoniale ale reclamantului, de intensitatea și durata suferințelor psihice constatate, de circumstanțele concrete ale cauzei și de necesitatea asigurării unei satisfacții echitabile, fără a transforma

despăgubirea într-o sancțiune cu caracter punitiv sau într-o sursă de îmbogățire nejustificată.

Subsecvent, din materialele cauzei se atestă că prejudiciul moral invocat a fost evaluat prin raportul de expertiză psihologică ca având un grad de severitate moderat, fără a se constata consecințe psihice ireversibile ori dereglări patologice de durată, iar procedura de contestare a sancțiunii contravenționale s-a desfășurat într-un interval de timp relativ limitat iulie 2023 - octombrie 2024. Totodată, instanța constată absența rezonanței publice deosebite a cazului, lipsa privării reclamantului de libertate și inexistența măsurilor intruzive comparabile cu detenția, aspecte care diminuează intensitatea atingerii și implicit cuantumul reparației.

Mai mult, instanța ține cont de natura dreptului lezat și de impactul psihologic produs reclamantului, inclusiv de starea de anxietate și disconfort emoțional, însă apreciază că raportat la ansamblul circumstanțelor, la caracterul moderat al suferințelor stabilite și la orientarea practicii judiciare în situații similare, o despăgubire de 5 000 lei constituie o compensare rezonabilă, proporțională și aptă să ofere reclamantului o satisfacție echitabilă. Subsecvent, suma solicitată de 300 000 lei este vădit disproporționată în raport cu gravitatea faptelor și consecințele efectiv constatate, depășind limitele reparației echitabile și nu este justificată de criteriile legale incidente.

Cu privire la subiectul care urmează să achite despăgubirile, instanța reține că potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25.02.199, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.

Totodată, Inspectoratul General al Poliției este persoană juridică de drept public cu cont trezorerial propriu, având calitatea de unitate centrală de administrare a poliției în subordinea căreia funcționează INSP.

Prin urmare, IGP este subiectul responsabil pentru repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilegale ale agenților constatatori din subordine.

Conform art.96 alin.(1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000 lei, instanța în conformitate cu art. 96 din Codul procedură civilă, consideră rezonabil să le admită parțial în sumă de 3 000 lei, având în vedere complexitatea cauzei, volumul de muncă depus de avocat și practica judiciară în cauze similare, în rest instanța va respinge pretenția.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** Ion către Ministerul Justiției și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Inspectoratului General de Poliţie în beneficiul lui ***** Ion suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlul de prejudiciu moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravenţională - cauza nr. ***** din 02.07.2023.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției în folosul lui ***** Ion cheltuielile de asistenţă juridică în prezenta cauză civilă în sumă de 3 000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile reclamantului se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**